

"Aš dar gyvas!", tuo parodydamas, kad galbūt fiziskai jis ir mugelėtas, tačiau jo sielos mėkas nejiveiks.

Taigi Kaligula buvo labai stipri asmenybė, iki pabaigos likusi ištikina savo tūsai, tikslui, idėjai.

Gajus visos gyvenimo iškojo savo egzistencijos prasmės, tačiau taip vi nerado. Tam jis paaukojo ~~sutinkas~~ save, kente nuo dangužios sielos žaiždžių, daug ~~skausmo aplinkiniams~~ ~~laimės sugrįžime~~. Tačiau visa tai buvo skirta ~~paaukota~~ ~~daroma~~ ~~diel~~ ~~hiltas~~ ~~vi gražaus~~ tikslui - padaryti pasaulį gražesnį, laimingesnį, suprasti savo prasmę gyvenime - turėti mėnulį...

10/10/9 = 10

Raišinys

Gamtos spindesys vi spalbos H. Radausko poeziijoje

Henrikas Radauskas buvo ypatingas poetas, lygiavertės priekyje Lietuvos literatūros kūrėjus. Bet dėlto jo kūrybos vertė nesmažė-

Radausko

ja, o, atvinkštūai, - išauga. Jo eileraščiai išsiškiriū paprastumu, melodinguum, keistumu, todėl jis neįmanoma supainioti su jokio kita poetu kūryba. Ypač daug eileraščių šis poetas parašė gamtos temą. Cia jos grožis atskleidžiamas per spalvas, kurios tūsiog spindi ir tuo be galio stiklai kiekring skaitytojui.

H. Radausko poeziijoje gamta turi stiprus ryšius su žmogumi:

Aš sapanavau perzaž lyg El Greco:
Danguj, žalsvam stikliniam debesų,
Atsispindijo kalnas ir šviesi
Žaibų srone, - ir nibebuvo mėk... ("Saphas")
Žmogus mato, ~~gamtą~~ ^{šaučią} jaunia, nuo jos
prikluso, jpat je žavii gamtos grožis, kuris
atskleidžiamas gamtų spalvų pagalba

Juodas varnas ant balto sniego.
Naktis užmigo. Nenoriu miego.

Sniegas trenta, varnas skrenda.
Žmona miegot su kitaip pripranta.

ar
reikėj
apie
tai ka
beti?

kas?
Kne
E
tema

Varnas ant stogo nusileido.

Užkai užmiršo mano veida. („Kalinys“)

Tačiau labiausiai žmogus veikia gamtos grožis, kuris H. Radauskas poeziuje atskleidžia.

4. ~~mas gausybės spalvų pagalba:~~

Ant melsvo fono - žvaigždės blyštros,

Naktis kaip ašara šviesi.

O žemėj žydi balto rūgšnios

Ir begalinis liūdesys. („Begalinis liūdesys“)

PTK vos perskaicius šį posmeli prieš akis iškyla nuostabus vaizdas - šviesus, žydras dan-

gus, blankios žvaigždutės ir balto, Balto rūgšnios. Radaukas taip ištarąjai ^{vaidinimui} aprašo gamta, jog atrodo, kad visa tai matai išliko.

jo eileraščiai labai tikroviski. Šis poetas, prieš damas" gamta ^{vartoja} naudoja begale spalvų: iš geltonų, iš žalių, iš melyngų, iš balto, iš fioletinių bei daugybę juos atspalvių. Džiugiausiai jis išreiška šviesiomis, šiltomis spalvomis:

Miško aukštelyje senas beržas
Iškielė žalias kiauruož skėtis,

Yr iš vandens puruinos verādasi
Pasauli, autu sužaveti. („Lietus“)

Po žilto malonaus papasarvio lietus gamta nubunda, atsigauja ir tarsi nušvinta naujomis spalvomis. Tačiau gamtaži gali būti ir šalta, suetima:

Nuo fioletinės žakos iš žydra sniegas

Žiauri lahtiingala išterštuk balsu

Nubrito žuokdamos, iš skambios upės bėga

Per pėvą, virpančią nuo mirgančių šviesų. (žiemos mintis)

Cia jaučiamas atsiemeumas, galbut net nelaimės anteijimas. Fioletinės žakos, žydras sniegas, žiauri lahtiingala atrodo tarsi kažkas baisus, keisti, gresmingo.

Tačiau dauguma Radaucko eileraščių gamtos tema yra džiaugsmingi, nuotaikningi.

Ipač Šis poetas ypač meglo spindejimus, žibėjimus, ^{ryškumas} ~~naistojimus~~ ir ryškumas, todėl daugelis jo eileraščių tiesiog triska nuo spalvų ryškumo:

Mieste - naktys, metalas ir minios.

Nors kaip Kristolas laime trapi,

Nusijuočiai kačias sidabrinis

Begaliniai džiaugsmas paupy. („Vasarė“)

Arba štai kitas eilėraštis „Pirmasis ledas“:

Nepasilenkis ir nepakeiku

Briliantų nuo plono stiklo.

Nematyti vagių nei aukšakalių

Sitos berangakmenių kasyklos.

Pirmasis ledas čia pavaiaduotas tarsi plonas
stiklas su briliantais, kurie nėkada nesu-
domins nei vagių, nei aukšakalių. Tačiau čiū
nuostabus ~~gamtos~~ vaidas atkreips ^{dėmesį} paprasta
žmogaus, mylinčio ir suprantančio gamtoę.

Taigi Radauskas poezijs kupina spalvą,
pietiančius nuostabiausių ^{gamtos} ~~vaidus~~. Čia viskas
taip trista išbliza, ^{rog pasijunti} tarsi pasakeje ar net
rojuje. Mano manymu, „Henrikas Radauskas“
- tai „poetas dailininkas, tapęs savo eilėraš-
čius ne tik rašęs, bet kartu ir tapęs. Jo
kūrinių ištaisavorykštės, žavintios kiekvienu
sop savo išstabiausiu grodiniu.

~~Staigymas~~

Bet dėlto jo kūrybos vertė neįmanėjo, o¹
atvinkščiai³ - išaugo.

1 - reikia rašyti atskindai, nes yra priistaravi-
mas (išaugo).

2-3 - išterpinys.

H. Radauskas - visur rašyti vardo ^{pirmą} raidę.
Tačiau labiausiai žmogus veikia gantos grožis, ku-
re H. Radauskas išreiškia gausybę spalvų...
... žvėrus, žydras...

1 - vienarūš. satinio dalys.

naudoja - reikia rašyti vartoja; naudoja ge-
niu finka būtyje, o rašiniose - ne.

Taigi Radauskas poezijs kupina spalvą, kurio-
mis pietiančius nuostabiausi gantos vaidail pa-
čios spalvos nepiešia).

$$7/7/9 = 8$$